

DESPISTAMENT

Aquesta carta tan sols és per a informar d'un fet anecdòtic però molt significatiu de com va la gestió municipal en el poble, en determinats aspectes.

El dia 29 de novembre de 1980, a la nit, i aprofitant la campanya endagada per la Diputació gironina per a portar el teatre a les comarques; en aquell dia hi havia una representació teatral al cinema Catalunya i a l'entrada es va montar per l'Ajuntament una taula per tal de recaptar fons per la lluita contra el càncer. Fins ací tot bé, però vet-ací que els consellers encarregats de la taula van marxar tot deixant els diners i adhesius a la mateixa entrada del cinema. I de tot això, mai més ningú se n'ha recordat fins avui, per això vull fer pública aquesta situació perquè algú es faci càrrec de les poques pessetes recollides, i demés material que jo he guardat sense que ningú m'ho vingüés a cercar.

Joan MASNOU

NO OBLIDEU ALS AVIS

TERRA és una revista, que fa poc ha sortit al simpàtic poble de Sant Hilari (Girona), i portada a terme per una joventut entusiasta i amics de la cultura. El primer quadern, que he vist, unes fotografies de persones grans, a primera plana. I el primer tema que se m'ha ocorregut, ha estat

el tema més preferit per la vocació que tinc als avis.

Jo no tinc mare. Als 9 mesos de nascut, la mare ja havia mort. Els que en teniu sabeu el que és l'amor matern, les cantades que us feien per a dormir.

El desvetllament que tenia la vostra mare quan us trobaveu indisposats. És tan gran l'amor de la mare.

No obstant jo no em vaig quedar abandonat. Una àvia va fer-me de mare. Era velleta, però bona i dolça. En morir ella, vaig escriure una obra de teatre, el títol de la qual molts anys encara recordaran.

Va ésser l'adaptació d'una poesia al teatre.

El seu títol és "El plat de Fusta... no es trenca" i s'ha representat pel seu tema, a part del Teatre Romea de Barcelona, a moltes entitats, ja que reflexa el seu amor als vells desvalguts.

Aquí a Barcelona vàrem fundar fa 27 anys un Patronat de la vellesa i cada any fem una gran festa. Els dos últims anys els hem portat a Sant Hilari l'eloqüent quantitat de 200 avis.

Vull dir que el tema preferent meu, ha estat la vellesa com heu pogut comprovar.

Jo també he visitat el vostre Casal dels Avis. Endavant joventut! Porteu molt bon tema. Respectar i estimar els avis!

Ramon CUELLO
(Barcelona)

NO EN TREUREM FAVES D'OLLA

Sobre el tema de l'entrada d'Espanya a la OTAN, TERRA, en els números 8 i 9, ja va expressar el que pensava i que ara reafirmem plenament.

Ara, però, la cosa és més grotesca per la rapidesa que el govern d'UCD vol la nostra incorporació al tractat militar. Això, solament pot tenir dues explicacions que es complementen: una, voler dissimular els grans problemes que pateix el país (intoxicació de l'oli, crisi econòmica, atur, ...) posant així una cortina de fum; i segona, el govern espanyol no vol prendre una postura ferma davant les exigències i fortes pressions que fan els EE.UU per la nostra ràpida incorporació a la OTAN, seguint els seus propòsits armamentistes i contra la convivència pacífica, tornant d'aquesta forma a la guerra freda. Aquesta situació sempre afavoreix les dues grans potències, ja que en aquest cas són EE.UU i la URSS; així els seus respectius satèlits no poden fer una política exterior independent de la marcada pel respectiu país en cap (exemples fins ara evidents de política exterior particular poden ser França, Alemanya Federal, Iugoslàvia i Rumania.)

Aquestes són, creiem, les veritables raons, i no d'altres, doncs res de positiu portarà la nostra desgraciada incorporació al dit tractat militar atlantista, ni entrarem més aviat al Mercat Comú, ni tampoc ens pensem que així Gran Bretanya, ens retornarà immediatament Gibraltar. Però, a més de tot això cal aprofitar l'ocasió per a dir que des de 1952 els EE.UU tenen bases americanes en territori espanyol per les quals ens pguen quatre misèries, doncs bé, ni tan sols això s'hauria de permetre perquè això representa realment una amenaça cons-